

A Győri Ítéltábla dr. Hollósy Tamás ügyvéd által képviselt **I.r.** és **II.r. felperesnek** a dr. Szendrő-Németh Tamás ügyvéd képviselt **I.r.**, dr. Gonda Gáspár ügyvéd által képviselt **II.r. alperes** ellen személyiségi jog megsértésének megállapítása iránti perében a Szombathelyi Törvényszék 2018. december 13. napján kelt 28.P.20.891/2017/31/II. számú ítélete ellen az I-II.r. felperes részéről 33. szám alatt benyújtott fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles az I.r. és a II.r.felperes az illetéktelenben eljáró hatóság felhívására az állam javára megfizetni fejenként 60.000,- (Hatvanezer) Ft elsőfokú és 80.000,- (Nyolcvanezer) Ft másodfokú feljegyzett eljárási illetéket.

Köteles az I.r.felperes 15 napon belül megfizetni az I.r.alperesnek 30.000,- (Harmincezer) Ft, a II.r.alperesnek 36.750,- (Harminchatezer-hétszázötven) Ft másodfokú perköltséget.

Köteles a II.r.felperes 15 napon belül megfizetni az I.r.alperesnek 30.000,- (Harmincezer) Ft, a II.r.alperesnek 36.750,- (Harminchatezer-hétszázötven) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az I. r. felperes a **S.B.** Vadásztársaság elnöke és hivatásos vadász. A II. r. felperes az I. r. felperes gyermeke, a ... Egyetem Erdőmérnöki Karán egyetemi hallgató.

2015. március 14-én az I. r. felperes szolgálati igazolványa és szolgálati maroklőfegyvere birtokában hivatásos vadászként területellenőrzést tartott a vadásztársaság területén. Az I. r. felperessel tartott egyéni vadászatra a II. r. felperes, az I. r. felperes házasátársa, valamint a II. r. felperes barátnője. Az **Település 1- Település 2** összekötő ...-es útról nyíló, a közforgalom elől el nem zárt mezei úton az I. r. felperes két offroad jellegű terepjáró gépkocsira lett figyelmes. A terepjáróban ülő négy perben nem álló személy észlelte, hogy a felperesek autója megállt, az első gépkocsi vezetője felajánlotta

segítségét, hogy a felperesek gépkocsiját a sárból kihúzza. Az I. r. felperes kérdőre vonta az első gépjárműben ülőket, és igazoltatni kívánta őket, egyúttal felszólította az első terepjáró vezetőjét a gépkocsi motorjának leállítására. A vezető a felszólításnak nem tett eleget, a gépjármű azonban álló helyzetben maradt. Az I. r. felperes a gépkocsi bal oldali ajtajához lépve a lehúzott ablakon benyúlva el akarta fordítani a gépjármű slusszkulcsát, eközben a II. r. felperes az elsőfokú ítéletben megállított tényállás szerint egy MERKEL típusú, vélhetően 20/70-es kaliberű lapátcsövű, letörhető csövű, sörétes vadászpuskával - amelynek tartására a perbeli esetben a II. r. felperes engedéllyel nem rendelkezett - az első gépjármű bal oldali lehúzott ablakán át az autó légterébe helyezett puskacsővel a gépjármű vezetőjére célzott fejmagasságban. A II. r. felperes a jobb mutatóujját az elsütő billentyű magasságába helyezte, amíg a fegyvert a vállához tartotta. Amikor a fegyver a célzóállásból kikerült a fegyvertartó II. r. felperes jobb hüvelykujjával olyan mozdulatot tett, amely arra utal, hogy a fegyver biztosítóját hátrahúzza, vagyis bebiztosít. Ezt követően az első gépjármű mögött álló gépjármű elindulás után megállt, mivel az I.r. felperes házastársa a második offroad gépkocsi vezetőjétől ezt kérte. Az I. r. felperes az első offroad gépjármű motorjának leállítása után az autó lehúzott ablakú bal oldali ajtaja mellett maradva az igazoltatást sikeresen végrehajtotta. A II. r. felperes ezalatt a fegyvert visszahúzza a gépjárműből, azután pedig elindult az igazoltatás alatt gépjárműhöz képest előre, jobbra elhelyezkedő saját gépkocsijuk felé. Eközben fegyverének csövét megtörte, ami szakszerű vadászmozdulat, amelyet egy töltött fegyver esetén kell alkalmazni. Amikor ezután visszatért a II. r. felperes az igazoltatás alatt álló gépjárműhöz az ismételt cső „zárolás” mozdulatsort úgy végezte, mint amikor a fegyver csöveiben töltény van. Ezalatt a töltényűrben a csőfar végében sárga színű kör alakú tárgyak voltak.

A cselekménysorról az igazoltatás alatt álló gépjármű mögött álló második offroad gépkocsiból videofelvétel készült. Az eseményt követően az I. r. felperes kihívta a **település 3i** rendőröket, akik a gépkocsikban ülőket igazoltatták.

2016. július 6. napján az I.r. alperes a <http://www....hu/.../cikk/...> online felületen „..... ... Megyében: Videón örökítették meg amint egy vadász fegyvert fog egy autósra (alcím: így kényszerítette kiszállásra)” címen cikket jelentetett meg, amelynek részét képezte az eseménysorról készült amatőr videofelvétel is. Az I.r. alperes az amatőr videofelvételt teljes egészében leköszölte, azt mindössze annyiban módosította, hogy az internetes oldalon való megjelenítés során azon az összes személy arcát kitakarta, a beszélgető személyek hangját eltorzította, így a videofelvétel alapján az azon szereplő személyek nem voltak felismerhetők. A videofelvételen az pontosan kivehető, hogy melyik szereplő mit cselekedett. A felvételen az autósok részéről jogszerűtlen támadás, illetve veszélyeztető magatartás, valamint ennek nyomán kialakuló, a felperesekre veszélyt jelentő helyzet nem látható. A felvétel jogos védelmi helyzetet nem rögzít. A cikk tartalmazta a videofelvételen rögzített beszélgetés leiratát azzal, hogy „... lehetséges, hogy egy hivatásos vadász állította le az első autóst és a társa fogott fegyvert rá.” A cikk szerint a videót ahu-hoz eljuttatott ismeretlen olvasó még annyit tett a felvételhez, hogy az **Település 3** közelében készült.

Az I. r. alperes a cikkben közölte az illetékes vadászkamara elnökének a felvételen látható eseményekkel kapcsolatos véleményét és külön kiemelt részt közölt „Mit tehet egy hivatásos vadász?” címmel.

2016. július 7-én a II. r. alperes a **Település 4 ...** Megyei Rendőr-főkapitánysághoz megküldött kérdéseire a ... Megyei Rendőr-főkapitányság szóvivője elektronikus levélben válaszolt, amely 2016. július 7-én 15 óra 16 perckor került megküldésre.

2016. július 7-én az I. r. felperes a II. r. alperesnél vállalta a nyilvános szereplést. A II. r. alperes által ezen a napon készített híradóban az I. r. felperes személyesen nyilatkozott és elmondta álláspontját a történetekkel kapcsolatban. A II. r. alperes a felvételen látottakat nem minősítette.

Az I. r. alperes 2016. július 7. napján 21 óra 27 perckor cikket jelentett meg a <http://www....hu/.../cikk> online felületen „Megszólt a sofőrre puskát fogó vadász: Állítólag orvvadásznak hitték a terepjárót” címmel. Az újabb cikk kizárólag a személyét az **Tv csatorna** előtt felfedő I. r. felperes által elmondottakról tudósított, valamint a hatóságtól kapott tájékoztatás alapján tartalmazta, hogy „A ... megyei rendőrkapitányság kényszerítés miatt, a **település 3i** rendőrök pedig löfegyverrel kapcsolatos szabálysértés miatt kezdett nyomozást a Nyugaton bemutatott videó alapján.” A cikk tartalmazta a videófelvétel első kockáját oly módon, hogy a felvételen az I. r. és a II. r. felperes látszik, úgy hogy az arcuk nem került kitakarásra.

Az I. r. felperes 2016. július 18-án sajtó-helyreigazítási kérelemmel fordult az I. r. alpereshez. Az I. r. alperes az I. r. felperes részére 2016. július 25-én kézbesített válaszelevelében úgy nyilatkozott, a helyreigazítási kérelemnek nem áll módjában eleget tennie, azonban felajánlotta az I. r. felperesnek, hogy nem helyreigazításként, hanem az I. r. felperes álláspontjaként leközi az általa küldött levelet. Ezzel a lehetőséggel azonban az I. r. felperes nem élt.

A **Település 3i** Járási Ügyészség a ... Megyei Rendőrkapitányság Bűnügyi Igazgatóság Bűnügyi Osztályán 75/2016. szám alatt indult nyomozást a 2017. június 7. napján kelt B.592/2016/9. számú határozatával a Be. 190. § (1) bekezdése alapján megszüntette, mert megállapította, hogy a cselekmény nem bűncselekmény. A határozat indokolásában az I. r. felperes intézkedésének jogszerűsége és a II. r. felperes segítségnyújtásának jogszerűsége került megállapítással azzal, hogy jogellenesség hiányában a felperesek cselekménye nem bűncselekmény.

A felperesek a pontosított kereseti kérelmükben az I.r.alperes 2016. július 6. és július 7-én az interneten közzétett cikkeire, valamint a II.r.alperes 2016. július 7-én adásba került híradójára hivatkozva terjesztették elő kereseti kérelmüket, amelyben a 2013. évi V. törvény (újPtk.) 2:43., 3:45. és 2:48. §-ára alapítottan kérték, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az I. és II. r. alperes megsértette a személyiségi jogait. Kérték az alperesek elégtétel adására, valamint a felperesek javára fejenként 1.000.000-1.000.000 forint sérelemdíj megfizetésére kötelezését azzal, hogy a sérelemdíj megfizetésére az alperesek egyetemlegesen kötelesek. Álláspontjuk szerint a sérelmezett cikkek, az azok mellékleteként közzétett amatőr videófelvétel, amelyet a II.r.alperes is leközi, hamis színben tüntette fel azt a valós tény, hogy az I.r.felperes jogszerűen eljárva igazoltatni akarta a vadászterületen tartózkodókat és a II.r.felperes e tevékenység során az I.r.felperes védelmére kelt, számára segítséget nyújtott. A sérelmezett híradások mindezt úgy állítják be, mintha az I. és II.r.felperesek törvénytelenséget követtek volna el. Hivatkoztak arra, hogy a közzétett amatőr videófelvétel alapján a felperesek személye beazonosítható volt. Ezt meghaladóan sérelmezték, hogy az I. és a II.r.alperes nem a valóságnak megfelelően számolt be a szabálysértési és büntetőeljárásról, mert az nem az I. és II.r.felperes ellen indult.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték arra hivatkozva, hogy személyiségi jogsértést nem valósítottak meg.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével a felperesek keresetét elutasította.

Ítéletének indokolásában megállapította, hogy a videófelvétel megelőző cselekménysor semmilyen módon nem került rögzítésre. A felperesek szavahihetőségén belül értékelte azt a körülményt a II. r. felperes nem tett említést arról, hogy a felvételen látható fegyverre nem volt fegyvertartási engedélye, valamint a felperesek egyáltalán nem tettek említést a per tárgyát képező felvétel elkészítésekor jelenlévő II. r. felperes barátnőjéről. Rögzítette, hogy a II. r. felperesnek a nyomozás során és a per során tett személyes nyilatkozataiból nem volt megállapítható, hogy a perbeli első gépkocsi vezetője az I. r. felperes előadásának megfelelően úgy tolatott a perbeli terepjáróval, hogy az I. r. felperesnek az egyik keze bent volt az utastérben, így az I. r. felperest magával vonszolta, és a II. r. felperesnek ezért kellett a fegyvert ráfognia az autóban ülőkre. Arra az álláspontra helyezkedett, hogyha valós lett volna az, hogy az offroad terepjárókban ülők magatartása fenyegetést, veszélyhelyzetet jelent, akkor nem indokolta semmi, hogy az I. r. felperes a gépjárművel vagy annak vezetőjével testi kontaktusba kerüljön. Amennyiben valós veszélyhelyzet állt volna fenn, nem volt indokolt, hogy az I. r. felperes a gépjármű mellé lépjen, az utastérbe benyúljon. Az I. r. és a II. r. felperesek által hivatkozott veszélyhelyzet nem nyert bizonyítást. Utalt arra, hogy a büntetőeljárást megszüntető határozat indokolása sem állapította meg a jogos védelmi helyzet fennállását, az mindössze azt tartalmazza, nem bizonyítható, hogy a II. r. felperes éles lőszert tett volna a fegyver csövébe. Ugyanakkor a büntetőeljárás során tett nyilatkozatok és a jelen perben tett személyes nyilatkozat alapján az volt megállapítható, hogy a II. r. felperes a perbeli gépjármű vezetőjére ráfogta a fegyvert. Ez összhangban áll a büntetőeljárás során beszerzett szakértői véleményben foglaltakkal, valamint a nyomozás során meghallgatott tanúvallomásokkal. Erre tekintettel nem fogadható el a felperesi képviselő azon nyilatkozata, mely szerint nem állapítható meg, hogy a perbeli fegyver az autóban ülő személy fejére irányult, csak az, hogy az autó felé irányult, a fegyver által bezárt szöveget nem lehet megállapítani. Ugyan az nem nyert bizonyítást, hogy a II. r. felperes éles lőszert tett volna a fegyver csövébe, de a II. r. felperes testtartása, mozdulatai arra engedtek következtetni, hogy szakszerű fegyverhasználatra fog sor kerülni.

Az I. r. alperes által 2016. július 6. napján megjelentetett internetes ...mal kapcsolatban arra az álláspontra helyezkedett, hogy abból az I. r. és II. r. felperes nem volt beazonosítható. A felvételen szereplő személyek arcképe kitakarásra, hangja torzításra került, és sem a videó, sem a cikk nem tartalmaz olyan információt, amely alapján a videófelvétel a felperesekkel összefüggésbe hozható lenne. A perbeli cikkben a közlést túlmenően a címben az I. r. alperes a véleményét fejezte ki, amely nem lépte túl a szabad véleménynyilvánítás határát. Rámutatott, hogy **Település 3** környékén több vadásztársaság is van. Az I. r. alperes cikkéből nem következik, hogy az eseményekre ténylegesen **Település 3** mellett került volna sor, a helyszínre való utalás csak lehetőségként merül fel. A perben beszerzett tanúvallomások értékelve a bíróság nem találta bizonyítottnak azt a felperesi állítást, hogy a rokoni, baráti kör számára felismerhetővé váltak. Megállapította, hogy a tanúk nem az I. r. alperes által legelőször közzétett internetes ...ra és cikkekre nyilatkoztak. A felperesek beazonosítása ebből következően nem az I. r. alperesi közlésmódnak köszönhető. A 2016. július 7-i cikkben az I. r. alperes egy büntetőeljárással kapcsolatos nyilatkozatot rögzített az internetes oldalon, így ez sem valósított meg jogsértést. Az amatőr videón látottak közzétételével, kommentálásával, címadásával a II. r. alperes által közöltek és az azokról az I. r. alperes által tett jogszerű tájékoztatás nem sértette meg a felperesek személyiségi jogait.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperesek terjesztettek elő fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását kérték a kereseti kérelmüknek megfelelően azzal, hogy a bíróság állapítsa meg a jogsértést,

kötelezze az alpereseket elégtétel adására, valamint a felperesek javára fejenként 1.000.000-1.000.000 forint sérelemdíj megfizetésére.

Sérelmezték, hogy az elsőfokú ítéletben nevesítésre sem kerültek az általuk a kereseti kérelemben jogsértőnek tekintett kitételek és tartalmak, vagyis a „..... .. Megyében”, „antihős” kifejezések, valamint azok a negatív kommentek, amelyek alapján az I. r. alperes a felperesek szavahihetőségét ironikusan kétségbe vonta. Az elsőfokú ítélet megalapozatlan és iratellenes, mert a törvényszéknek arról kellett volna döntenie, hogy a sérelmezett tartalmak valótlan tényállítást tartalmaznak-e, illetve valós tény hamis színben tüntetnek-e fel, valamint, hogy a fénykép közlése jogsértő-e. Ez azonban csak részben történt meg. Az elsőfokú bíróság a tényállás megállapítása során iratellenesen járt el, okirati bizonyítékokat figyelmen kívül hagyott, helytelenül értékelte a nyomozást megszüntető határozatot, a rendőrségi iratokat. A nyomozást megszüntető határozatból levont következtetései életszerűtlenek, logikátlanok, jogilag megalapozatlanok, a tanúvallomások mérlegelése egyoldalúan történt. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást módosítani kérték azzal, hogy az ítélet 2. oldal 10. bekezdésében írtakat az ítélet tábla egészítse ki azzal, hogy „amellett, hogy az I. r. felperes a bal oldali lehúzott ablakán benyúlva a gépjármű slusszkulcsát el akarta fordítani, „mire a gépjármű vezetője ekkor kicsit hátratólatott az autójával, amelynek mozgását az I. r. felperesnek követnie kellett, az autó mellett lépkedve, ezt látva a II. r. felperes **B.G.** gépkocsijához lépett és a nála lévő Diarm gyártmányú 24/70 kaliberű sörétes fegyverét - amelyben két üres sörétes lőszerhüvely volt, amelyeket pufferként használt - a vállához emelte és ráfogta az autót vezető **B.K.** ra és felszólította, hogy állítsa le az autót. II. r. felperes a fegyver tartására engedéllyel rendelkezett. Az autót a jobb oldali ülésen ülő **T.B.** tanú leállította, ekkor a II. r. felperes a fegyvert visszahúzta, s azt a csövével felfelé a vállára tette.”

Hivatkoztak arra, hogy az így kiegészíteni kért tényállás a **Település 3i** Járási Ügyészség B.592/2016/6. számú, a nyomozást megszüntető határozatán alapul. Utaltak arra, hogy a rendőrség az eljárás során kétséget kizáróan megállapította a II. r. felperes által a felvételen használt fegyver típusát, gyártmányát, kaliberét, míg ezeket a szakértő tévesen csak vélelmezte.

Nincs bizonyítva, így megalapozatlan annak megállapítása, hogy az I. r. felperes az igazoltatást sikeresen végrehajtotta, figyelemmel arra, hogy az első offroad terepjáró vezetőjénél semmilyen irat nem volt.

Téves az az elsőfokú ítéleti megállapítás, hogy a kiérkező rendőrök igazoltatták az első offroad terepjáró vezetőjét, mert ez a rendőrségi jelentésből nem derült ki. Az pedig, hogy az igazoltatás nem történt meg, így az intézkedésnek nem volt vége, az I. r. felperes meg nem cáfolt vallomása is bizonyította. Az, hogy a II. r. felperes a fegyveren hol tartotta az ujját, a jelen eljárásban érdektelen, mint ahogy az is, hogy a II. r. felperes utóbb mikor és hogyan „törte meg” a fegyver csövét, illetőleg hogy ez a „megtörés” töltött fegyver esetén szokásos. Ugyanilyen okokból mellőzendő az elsőfokú ítélet megállapítása arra vonatkozóan, hogy a csőfar végében milyen tárgyak voltak.

Hangsúlyozták, hogy módosított keresetükben azt is sérelmezték, hogy az I. r. alperes által közzétett második cikkben szereplő fényképen a felperesek felismerhetők, erre vonatkozóan az elsőfokú bíróság megállapítást azonban nem tett. Az elsőfokú bíróság adós maradt azzal a magyarázattal, hogy amennyiben a videófelvétel alapján a felperesek nem voltak felismerhetők, úgy a II. r. alperes miként tudta megszerezni az I. r. felperes telefonszámát. A fegyver használatával vonatkozó, a II. r. felperes testhelyzetét, mozdulatait értékelő elsőfokú ítéleti megállapítások mellőzését kérték. Álláspontjuk szerint iratellenes az elsőfokú ítélet, mert az I. r. alperes cikkének címe (az első cikk) kifejezetten arra utal, hogy az I. r. alperes jogszerűtlennek vélelmezte a felperesek eljárását. Téves,

hogy az I. r. felperes a személyhez fűződő média nyilvánosságot saját eljárásával generálta. Bizonyítatlan az elsőfokú ítélet 6. oldalának 3. bekezdésében írt az a kitétel, mely szerint „A **település 3i** vadász hozzátette az események után rendőrt hívott a helyszínre, de az **Tv catorná**-nak azt mondta, végül ő beszélte le őket az intézkedésről.” Az I. r. és II. r. alperesek valótlanul közölték, hogy a felperesek ellen kényszerítés miatt büntetőeljárás indult, mivel a nyomozás ismeretlen tettes ellen folyt.

A felperesek szavahihetőségével kapcsolatos első bírói okfejtés is okszerűtlen, mert a felperesek végig beszámoltak arról, hogy a II. r. felperes barátnője jelen volt az eseményeknél. A felperes következetesen nyilatkoztak arra nézve is, hogy milyen okból voltak a területen, így az e körben a szavahihetőségükkel kapcsolatban kifejtett elsőfokú érvelés sem alapos.

Iratellenes, hogy a nyomozást megszüntető határozat nem állapította meg a jogos védelmi helyzet fennálltát.

Hangsúlyozták, hogy a II. r. felperes jogos védelmi helyzetben cselekedett. Az I. r. felperes soha nem állított olyat, hogy az intézkedés megkezdése előtt attól tartott volna, a gépkocsikban ülőknél fegyver van. A II. r. felperes csak akkor vette elő a fegyvert, amikor látta, hogy a gépkocsi vezetője az I. r. felperest maga után húzza. Az elsőfokú bíróságnak a valós veszélyhelyzet kétségbevonásával kapcsolatos megállapítása is iratellenes és megalapozatlan. Az I. r. alperes első cikkének címe valós tény hamis színben tüntet fel, míg a II. r. alperes tudósítása valótlan tényállítást tartalmaz, amikor azt közli, hogy a felperesek ellen büntetőeljárás indult, illetőleg a büntetőeljárás megindulásának tényét hamis színben tünteti fel. Az I. r. alperes első cikkének a címbeli első fordulata vélemény, a második fordulat pedig valós tény hamis színben tüntet fel „Egy vadász fegyvert fog egy autósra”. A valós tény hamis színben való feltüntetése azért állapítható meg, mert a cikk a felvételen látható történések előzményét egyáltalán nem közli. A „fegyvert fog” tényállítás azáltal válik jogsértővé, hogy egy törvénytelen ség sugalló szó mögé került. Az „így kényszerítették kiszállásra” állítás nem igaz, mert nem a fegyver hatására szállt ki a vezető a gépkocsiból. A „vadnyugat” cím után ez a felperesekre útonálló érzet kialakítására alkalmas. A II. r. alperes a videó átvételével szintén abban a hamis színben tünteti fel a II. r. felperest, hogy útonállóként, önkényesen, saját elszántából fegyverrel visszaélve lépett fel az autóssal szemben. Az I. r. alperes újabb újságcikke, miszerint az **Tv catorna** utolérte történetünk „antihősét” egyértelműen negatív színben tünteti fel az I. r. felperest, figyelemmel az „antihős” kifejezésre. A cikk megerősíti, hogy a vadász csak önvédelemből foghat fegyvert, de ilyet nem látni a videón, ezzel pedig ismét azt a látszatot kelti, hogy a felperesek törvénytelenül, fegyverrel visszaélve léptek fel. Az I. r. alperes említést sem tesz arról, hogy az I. r. felperes jogszerűen intézkedett, ehelyett ironizálva megjegyzi, hogy „Nagy kár, hogy ez az állítólagos előzmény már nincs meg a felvételen, mint ahogy az sem látszik, hogy a vadászapuka ruhája sáros lenne, ami ugye alapvető következménye lenne a sáros talajon vonszolásnak.”. Vonszolni úgy is lehet valakit, hogy nem esik el. Mindez az olvasóban azt képet erősíti és alakítja ki, hogy a felperesek semmilyen magyarázatot nem adtak a jogtalan fellépésükre. A cikk ironizál, amikor „vadászapukát” ír, és sugallja, hogy a felperesek ellen indult büntetőeljárás. A második cikkhez csatolt fényképen a felperesek arca nem került kitakarásra. A fényképből, a szöveggörnyezetből, illetőleg a videón látható mozgásukból egyértelműen felismerők voltak. Az, hogy a felperesek a videó alapján is felismerhetők a tanúvallomások által igazolt.

A másodfokú eljárásban a felperesek a fellebbezési kérelmüket annyiban egészítették ki, hogy kiemelték, amennyiben az általuk sérelmezett cikkrészletek - az I.r.alperes által használt „..... .. megyében”, illetőleg a II. r. alperes által közölt „antihős” kifejezés - a véleménynyilvánítás körébe is tartozik, az meghaladja a véleménynyilvánítás elfogadható határait. Hangsúlyozták, hogy nem közérdeklődésre számot tartó ügyben történő híradásról van szó a jelen esetben, mert az események megtörténte után egy év elteltével került sor az I.r.alperes cikkeinek, illetőleg a II. r. alperes híryanagának közlésére. Sérelmezték, hogy az elsőfokú bíróság nem adott választ valamennyi, a felperesi kereseti kérelemben sérelmezett, a per tárgyává tett alperesi jogsértő magatartással kapcsolatban arra, hogy azok vonatkozásában a törvényszék a kereseti kérelmet miért nem találta alaposnak.

A II. r. alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, annak helyes indokai alapján. Álláspontja szerint a felperesek által előterjesztett fellebbezés nem megalapozott. A törvényszék helyesen rögzítette, hogy a II. r. alperes tényszerűen számolt be a történetekről, az általa közölt híradás anyagát a PK.12. számú állásfoglalásra figyelemmel annak teljes terjedelmében kell vizsgálni. Hivatkozott a PK.14. számú állásfoglalásra azzal kapcsolatban, hogy a folyamatban lévő büntetőeljárásról is valósághűen számolt be.

Az I. r. alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az események és a sérelmezett alperesi magatartások között eltelt egy éves időtartam nem releváns. Hangsúlyozta, hogy az alperes az amatőr videófelvételen az arcokat kitakarta, a hangokat eltorzította. Rámutatott, hogy az offroad gépkocsiban ülők számára nem lehetett egyértelmű, hogy a II. r. felperes által használt fegyverben van-e lőszer. A gépkocsik vezetői, utasai alappal gondolhatták azt, hogy a fegyver töltött. Erre figyelemmel semmiképpen nem tekinthetők eltúlzottnak a felperesek által kifogásolt véleménynyilvánítást kifejező közlésrészletek. Kifejtette, hogy a II. r. felperes által hivatkozott, az eseményeket követően az alperesek híradása következtében vele szemben használt „**település 3i** serif” kifejezés nem bántó, tekintettel arra, hogy az nem a felperesek eljárásának útonálló jellegére utal.

A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos:

Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta. Az általa megállapított tényállás annyiban szorul helyesbítésre, hogy a gépkocsikban ülők rendőri igazoltatására nem került sor. A fellebbezésben írtakra tekintettel az ítélőtábla kiemeli: a jelen perben nincs annak jelentősége, hogy a II. r. felperes rendelkezett-e engedéllyel a kérdéses löfegyverre, mint ahogy annak sem, hogy azt csőre töltötte-e. A jelen perben annak van relevanciája, hogy a felperesek eljárása alkalmas volt arra, hogy az offroad gépkocsikban tartózkodók, valamint a laikus olvasók, tévénézők alappal feltételezzék, akár fegyverhasználatra is sor kerülhet.

Ami a képmással, hangfelvétellel való visszaélést illeti, az elsőfokú bíróság a tanúvallomásokat helyesen mérlegelve jutott arra a következtetésre, hogy az I.r.alperes által 2016. július 6-án, a II. r. alperes által 2016. július 7-én nyilvánosságra hozott amatőr videófelvétel alapján a felperesek személye nem volt beazonosítható, mert azon mindkét felperes arca kitakarásra, hangja eltorzításra került. A felismerhetőség körében mindössze közvetett bizonyítékként értékelhető, hogy a II. r. alperes az I. r. felperes telefonszámát megszerezte, de ez a közvetett bizonyíték sem önmagában, sem az elsőfokú eljárás során beszerzett és a törvényszék által helyesen mérlegelt tanúvallomások

alapján nem alkalmas arra, hogy a felpereseknek a személyük azonosíthatóságával kapcsolatos előadását alátámassza.

Ennek azonban a későbbiekben kifejtettek szerint nincs ügydöntő jelentősége.

Tényként állapítható meg, hogy a 2016. július 7-i, az I.r.alperes honlapján megjelent cikk a videófelvétel első képkockáját úgy tartalmazza, hogy azon a felperesek arca nincs kitakarva. Tény, hogy a II. r. felperes e kivételtől eltekintve a médiában nem jelent meg, az I.r.felperes részéről pedig az, hogy a II. r. felperes nevét vállalva, arcása kitakarása nélkül nyilatkozott, nem tekinthető úgy, hogy a róla korábban készült felvétel közzétételéhez, felhasználásához hozzájárult volna. Az ítéletábra álláspontja szerint azonban a felvétel elkészítéséhez és közzétételéhez nem volt szükség az I. és II. r. felperesek hozzájárulására.

Az új Ptk. 2:48.§-a a képmáshoz és hangfelvételhez való jogot az 1959. évi IV. törvény (rPtk.) 80.§-ához képest annyiban szabályozza eltérően, hogy nem csak a nyilvánosságra hozatalhoz, hanem az elkészítéshez és a felhasználáshoz is az érintett személy hozzájárulását követeli meg. Az újPtk 2:48.§ (2) bekezdése ez alól annyiban enged kivételt, hogy a tömegfelvétel és a nyilvános közéleti szereplésről készült felvétel esetén a hozzájárulás nem szükséges.

A bírói gyakorlatban kérdéses volt, hogy a nyilvános helyen vagy közterületen szolgálati kötelezettségét teljesítő vagy munkát végző személyről e tevékenységének ellátása során készült képmáshoz, hangfelvételhez az érintett hozzájárulása szükséges-e. Az 1/2012. BKMPJE számú, a hozzájárulás szükségessége mellett érvelő jogegységi határozatot az 1/2015 BKMPJE jogegységi határozat a 28/2014. (IX. 29.) AB határozatra tekintettel hatályon kívül helyezte.

A 28/2014 (IX.29.) AB határozat a közhatalmat gyakorló személy képmáshoz, hangfelvételhez fűződő jogát valamint a közhatalom-gyakorlás nyilvánosság általi ellenőrzéséhez fűződő társadalmi érdek egybevetése során utalt arra, hogy a sajtó nemcsak a szabad véleménynyilvánítás eszköze, hanem a tájékoztatásé is, azaz alapvető szerepe van a véleményalkotás feltételét képező tájékoztatásban. A sajtó ezen minőségében ellenőrzi a közélet szereplőinek, intézményeinek tevékenységét, a döntéshozatal folyamatát, tájékoztatja arról a politikai közösséget, a demokratikus nyilvánosságot (a „házőrző kutya” szerepe). A sajtószabadság, a szabad sajtó intézménye védelmének alapvető indoka az egyéni véleményalkotáshoz elengedhetetlen közlések, a közérdekű információk teljességének nyilvánosságra kerülése, a „hivatalos helyes állásponton” alapuló monopolisztikus „közvélekedés” kialakulásának elkerülése. A szabad tájékoztatás, a társadalmi kérdések nyilvánosság elé tárása konfliktusba kerülhet más jogokkal, különösen a magánszféra és az emberi méltóság védelméhez való joggal. A saját képmáshoz való jog az általános személyiségi jog egyik kifejeződése, ami azt jelenti elsősorban, minden ember alapvetően maga dönthet arról, hogy milyen képet és milyen összefüggésben hozzanak róla nyilvánosságra. Az AB határozat rögzíti, hogy képmás közterületen való készítése és annak tárolása vagy nyilvánosságra hozatala önmagában elsősorban nem a magánélet tiszteletben tartásához, a jóhírnévhez, a magánlakás sérthetlenségéhez, a magántitok, vagy a személyes adatok védelméhez való jogról szóló szabály hatály alá tartozik. Megállapítja, hogy a közszereplés tényét a köz érdekében való megszólalás, szerepvállalás alapozza meg. Az újPtk „közéleti szereplés”-t határoz meg a 2:48.§ (2) bekezdésben, de a közügyek szabad vitatása tárgyában született 7/2014 (III.7.) AB határozatban kifejtettek- mely szerint a közhatalmat gyakorló személyek esetében a személyiségvédelem korlátozottsága mindenki máshoz képest szélesebb körben minősül indokoltnak a szólás-és sajtószabadság érdekében-

változatlanul irányadó. A közfeladatot ellátó rendőrrel szolgálati feladat ellátása során készült, sértő, bántó, lealacsonyító jelleggel nem rendelkező kép és hangfelvétel elkészítéséhez, felhasználásához nem kell az érintett beleegyezése mindaddig, amíg valamely tájékoztatás nem visszaélésszerű a sajtószabadság gyakorlásával. Valamely jelenkori eseménnyel kapcsolatban a nyilvánosság elé került személyről készült képmás általában az eseménnyel összefüggésben engedély nélkül nyilvánosságra hozható. A rendőri intézkedésről készült képfelvétel hozzájárulás nélkül is nyilvánosságra hozható, ha a nyilvánosságra hozatal nem öncélú, vagyis az eset körülményei alapján a jelenkor eseményeiről szóló vagy a közhatalom gyakorlása szempontjából közérdeklődésre számot tartó tájékoztatásnak, közügyet érintő képi tudósításnak minősül.

Ezt az érvelést tartja fenn és ismétli meg a 3/2017 (II. 21.) AB határozat.

A 16/2016 (X.20.) AB határozat az egyedi (végrehajtási) ügyben foganatosított rendőri intézkedésről készült képfelvétel kapcsán is arra álláspontra helyezkedett, hogy az megengedett, ha nem öncélú. A nyilvánosságra hozatal megengedhetősége nem függ a felvételen ábrázolt eljárás jogszerűségétől.

Az 1996. LV törvény (Vtv.) 50.§ (1) bekezdése szerinti hivatásos vadász az 51.§ (1) bekezdésének jelenlegi, a 2015. évi CLXXXIII. Törvénnyel megállapított rendelkezése alapján

rendészeti feladatokat ellátó személy. A Vtv. 53.§ és 54.§-a a perbeli időszakban a jelenlegivel azonos tartalommal határozta meg a hivatásos vadász feladatait, intézkedési jogosultságait azzal, hogy a hivatásos vadász az egyes rendészeti feladatokat ellátó személyek tevékenységéről, valamint egyes törvényeknek az iskolakerülés elleni fellépést biztosító módosításáról szóló törvényben meghatározott intézkedés és kényszerítő eszközök alkalmazására jogosult. A Vtv.-nek mind a jelenlegi, mind a perbeni időszakban hatályos szabályozása utal a 2012. évi CXX. törvényre, ami a preambuluma szerint a közrend és a közbiztonság fenntartásához a rendészeti feladatokat ellátó személyekkel való együttműködés elengedhetetlenségét felismerve az állami és önkormányzati alkalmazásban álló közszolgálati tisztviselők és közalkalmazottak, valamint egyéb foglalkoztatási jogviszonyban álló rendészeti feladatokat ellátó személyek tevékenységének újr szabályozása és rendszerbe helyezése érdekében került megalkotásra. A preambulum miniszteri indokolása szerint az Alaptörvényben meghatározottak szerint a közrend és a közbiztonság fenntartásának kizárólagos jogosultja és kötelezettje a Kormány irányítása alatt álló rendőrség. A rendőrség alapvető feladata a bűncselekmények megakadályozása, felderítése, a közbiztonság és közrend, valamint az államhatár rendjének a védelme és fenntartása. A Kormány által irányított rendőrség feladatainak eredményes végrehajtásában működnek közre azon rendészeti feladatokat ellátó személyek, akik feladataik ellátása során - törvényi felhatalmazás alapján - az általuk észlelt bűncselekmény, szabálysértés, közigazgatási bírsággal szankcionálandó jogellenes cselekmény vagy önkormányzati rendeletben megállapított jogellenes cselekmény észlelése esetén, a helyszínen intézkedésre és szükség esetén kényszerítő eszköz alkalmazására jogosultak.

A Vtv. 55.§-a szerint a feladatát ellátó, e törvény szerint alkalmazott hivatásos vadászt a Büntető Törvénykönyv szerinti büntetőjogi védelem illeti meg.

A Vtv 51-55.§-a, a Vtv. végrehajtása tárgyában kiadott 79/2004. (V. 4.) FVM rendelet 32-42.§-a és a 2012. CXX. törvény, annak preambuluma és miniszteri indokolása az Alaptörvény 28. cikkében foglaltak alapján nem értelmezhető másként, mint hogy a hivatásos vadász a szolgálati tevékenysége ellátása során közfeladatot lát el. A rendészeti feladatot ellátó hivatásos vadász jogosítványai a Vtv. 53.§ (1) bekezdésében, 54.§ -ában és a 2012. évi CXX. törvény 11-21.§-aiban

írtakra figyelemmel nagyfokú hasonlóságot mutatnak az 1994. évi XXXIV. törvény V. fejezetében szabályozott egyes rendőri intézkedésekkel. A korábbiakban már hivatkozott jogszabályi rendelkezésekre és azok indoklására figyelemmel így az állapítható meg, hogy a szolgálati tevékenysége során rendészeti feladatokat ellátó hivatásos vadászról ugyanolyan feltételekkel készíthető és használható fel kép-és hangfelvétel, mint a szolgálati feladatát ellátó rendőrrel.

Függetlenül attól, hogy az I. és II. r. felperesek eljárása megfelelt-e a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek valamint a Országos Vadászkamara honlapján közzétette a Hivatalos Vadászok Szolgálati Szabályzatában foglaltaknak, a II. r. felperes azzal, hogy az I. r. felperes intézkedése során őt támogatólag lépett fel, a közfeladat ellátásához nyújtott az I. r. felperesnek segítséget. Ez pedig azt jelenti, hogy a róla készült felvétel megítélése azonos az I. r. felperesről készült felvétel megítéléséhez.

A felperesek által a kereseti kérelem jogalapjaként hivatkozott a Ptk. 2:45. § becsület és jóhírnév sérelmével kapcsolatban is helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy e jogsértést az I. és II. r. alperesek nem követték el. A jelen perben releváns tényállás szerint az I. és II. r. alperesi közléseknek nem az képezte a hírtértékét, hogy van-e igazoltatási joga az I.r.felperesnek, vagy hogy önvédelmi helyzetben volt-e, hanem az, hogy ha még az önvédelmi helyzet fenn is állt, egy hivatásos vadász és annak segítőtje eljárhat-e a felvételen látható módon. A jelen perben nincs annak jelentősége, hogy az amatőr videófelvételen rögzítetteket megelőzően volt-e és milyen mozgása az első gépkocsinak. A felvétel rögzítésének időpontjában - ha volt is korábban - a felperesek által hivatkozott veszélyhelyzet már nem állt fenn. Az ítéletábra utal arra, hogy az elsőfokú bíróság azt helyesen állapította meg, hogy rendelkezésre álló adatok alapján a felperesek által hivatkozott vonszolás ténye, a jogos védelmi helyzet nem állapítható meg. A bíróságot a nyomozást megszüntető határozatban írtak nem kötik (Pp.4.§ (1) bekezdés), megjegyezve, hogy a határozat az intézkedés jogszerűségének megállapítása mellett jogos védelmi helyzetet nem rögzít.

Mind az I., mind a II. r. alperes által közzétett híradás az amatőr videó tartalmának megfelelően egy eseménysort mutat be. Az I. r. felperes szerepvállalása folytán váltak a felperesek beazonosíthatóvá. A felperesek személyére vonatkozóan sem az I., sem a II. r. alperes nem valósított meg valótlan tényközlést. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az I. r. alperes által alkalmazott „..... ... megyében: videón örökítették meg, amint egy vadász fegyvert fog egy autósra” cím, valamint a 2016. július 7-i híradásban használt „antihős” kifejezés az I. r. alperes, mint sajtószerző által a történetekkel kapcsolatban megfogalmazott, a megengedett határokon belül maradó véleménynyilvánításnak minősül. Az ítéletábra szükségesnek tartja hangsúlyozni, hogy a sajtószerző a tudomására jutott videófelvétel alapján éppen a sajtó rendeltetésével összhangban próbált utána járni a történeteknek. Alappal tartott ugyanis közérdeklődésre számot, hogy a büntetőjogi megítéléstől függetlenül mennyiben elfogadható, hogy az I. és II. r. felperesek - még ha az I.r.felperes hivatásos vadász is - úgy járnak el, hogy a II. r. felperes fegyvert fog az igazoltatni kívánt személyekre. Az ítéletábra rögzíti, hogy a sajtó a tőle elvárható körültekintést, figyelmet nem mulasztotta el (34/2017. (XII.11.) AB határozat, 57/2001. (XII.5.) AB határozat). Ezt meghaladóan egyik, a perben sérelmezett alperesi közlés sem minősítette a felperesek eljárását úgy, hogy az jogszerű, vagy jogszerűtlen volt-e.

A II. r. alperes - túl azon, hogy az I. r. felperes részére lehetőséget nyújtott arra, hogy saját álláspontját ismertesse - az amatőr videófelvételt torzított módon közölte, s az általa közzétett híradóban nem szerepelt semmilyen, a felperesek által sérelmezett kitétel. A II. r. alperes az I. r.

alperessel egyezően, a nyomozást végző szerv tájékoztatásának megfelelően számolt be a megindult szabálysértési és büntetőeljárásról. Formálisan igaz, hogy a büntető és a szabálysértési eljárás ismeretlen tettes ellen indult, de a rendőrségi tájékoztatás és a felvétel tartalma alapján egyértelmű, hogy a kényszerítés, löfegyverrel visszaélés meghatározott személyekkel kapcsolatban: a felvételen látható intézkedő felperesek relációjában volt csak értelmezhető.

Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság érdemben helyesen döntött, amikor a felperesek keresetét elutasította.

Megjegyzi az ítélet tábla, hogy a felperesek ugyan hivatkoztak az I. és II. r. alperesi híradással kapcsolatos kommentekre, de ezzel kapcsolatban semmilyen konkrét kérelmet nem terjesztettek elő. Emellett az is megállapítható, hogy az egyes kommentekből is kitűnik, a kommentelők jellemzően a felperesi intézkedés arányosságát, illetőleg aránytalanságát véleményezték.

Szükségesnek tartja megjegyezni az ítélet tábla azt is, hogy az I. és II. r. felperes úgy kérte elégtétel adására kötelezni az I. és II. r. alperest, hogy e vonatkozásában semmilyen határozott kereseti kérelmet nem terjesztett elő. A Ptk. 2:51. § c.) pontja szerinti elégtétel adás intézménye nem azonosítható a Ptk. 2:52. § szerinti sérelemdíj intézményével. Míg a 2:51. § (1) bekezdés c.) pontja szerinti jogintézmény a felróhatóságtól független jogkövetkezményként tartalmazza az elégtétel adást, a sérelemdíjra a Ptk. 2:52. § (2) bekezdéséből következően a kártérítés szabályai mögöttesen irányadók. Ebből következően a sérelemdíj akkor ítélt meg a sérelmet szenvedett fél számára, ha a jogszabálysértő egyúttal felróható magatartást is tanúsított.

Mindezekre figyelemmel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a jelen perben irányadó 1952. évi III. törvény (Pp.) 253 § (2) bekezdése alapján helybenhagyta. Az ítélet tábla észlelte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása tartalmaz megállapításokat a feljegyzett elsőfokú eljárási illetékekkel kapcsolatban, a kereseti illeték megfizetése tárgyában azonban a törvényszék nem rendelkezett. Erre tekintettel az ítélet tábla a Pp. 253 § (3) bekezdése alapján kötelezte a pereszes felpereseket a feljegyzett kereseti illeték megfizetésére (Pp. 78. § (1) bekezdés, 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés). A feljegyzett fellebbezési illetéket pereszteségük folytán ugyancsak a felperesek viselik (Pp. 239. §.). Az illetékszámítás alapjául figyelembe vett pertárgyérték az elsőfokú ítélet indokolásában írtaktól eltérően 1.000.000,-Ft (BH.2001.367.).

A másodfokú eljárásban pereszes I. és II. r. felperes köteles az I. és II. r. alperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére (Pp. 239. §, Pp. 78. § (1) bekezdés). Az ügyvédi munkadíj összegéről a kifejtett ügyvédi tevékenység mérlegelésével az ítélet tábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a.), (5) és (6) bekezdése alapján rendelkezett, figyelemmel arra is, hogy az I.r.alperes képviselője ÁFA mentes, míg a II. r.alperes képviselője ÁFA köteles. Mindkét alperesi képviselő vonatkozásában az ítélet tábla a megállapított ügyvédi munkadíjon felül 10.000,-Ft utazási költséget tartott elszámolhatónak, ennek megfizetésére a pereszes felpereseket egymást közt egyenlő arányban (5.000 - 5.000,-Ft) kötelezte.

Győr, 2019. július 3.

Dr. Zámbo Tamás sk. . Szalay Róbert sk. . Maurer Ádám sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró